

nogle år siden, da man nåede frem til september måned: Vi kan ikke tage imod flere planlagte operationer, fordi kassen er tom. Det var meldingen.

Se, den melding får man jo ikke, hvis det banker på døren og det, det koster at gennemføre et behandlingsforløb på et offentligt sygehus, er dækket ind af det, patienten har med. Så det er altså bevillingen, som er givet i forbindelse med visiteringen, der følger patienten til det sygehus, der behandler. Det vil jo som hovedregel og næsten altid være et offentligt sygehus.

Men det betyder, at man laver et andet forløb i budgetlægningen på sygehuset, nemlig: Hvordan tiltrækker man egentlig patienterne til vores sygehus? Hvordan sikrer vi, at patienterne vælger vores sygehus? Hvordan kan vi udnytte kapaciteten fredag, lørdag, søndag, når pengene nu kommer med? Det er altså en helt anden debat end den, man hidtil har oplevet.

Fru Hanne Andersen spørger til skattestoppet og kommunerne. Jeg vil blot sige: Altså når vi nu har gode erfaringer med at forhandle med kommuner, med primærkommuner om ikke at hæve skatten i fuld fordragelighed og forståelse, hvorfor i alverden skulle man så ikke også kunne gøre det, når det er endnu mere tydeligt, at det, regeringen giver et tilsagn om, det er, at man indgår ikke en aftale, som kommunerne under ét ikke er i stand til at efterleve.

Og så er det altså mangfoldigheden i kommunerne, der gør, at når man lægger tallene sammen, så overholder man skattestoppet. Sådan var det i årene op til 1993. Sådan vil det også være efter en kommende liberal-borgerlig regering.

Fru Inger Marie Bruun-Vierø spørger: Hvem har ansvaret? Jamen det har politikerne. Altså i den struktur, vi har i dag med amterne, er det amterne og amterne som sygehusejere, der har ansvaret for, at de behandlingsforløb, som er mulige, også kan tilbydes.

Selvfølgelig er der et overordnet ansvar også i Sundhedsstyrelsen, der sikrer sig, at man også på landsdelsniveau er i stand til at behandle for de lidelser, som kan behandles. Det er et offentligt ansvar. Og det skal kunne tilbydes at blive løst i det offentlige sygevæsen.

Jeg vil gerne sige, at jeg har drøftet det her med grupper af læger i det offentlige sygevæsen, som siger, at blot de kunne få det bevillingssystem, så de blev honoreret efter det antal patienter, de tog ind, ville de kunne øge deres

egen effektivitet 10-15 pct. for de samme penge. Det er det svar, vi har fået.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jann Sjørnsen for en kort bemærkning. Det er nummer to, så det er den sidste.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

10 års skattestop: Hr. Thor Pedersen står fast, og det skal han vel også gøre.

Når jeg tager fat på det spørgsmål her og specielt spørgsmålet omkring fradragsretten vedrørende faglige kontingenter, er det selvfølgelig for at teste også konsekvenserne af Venstres skattestop for fremtiden.

For tidligere har Venstre fremsat forslag, diverse finanslovudspil, også om, at man vil afskaffe den fulde fradragsret for faglige kontingenter. Det har indgået på finansieringssiden, når Venstre har skullet finansiere bl.a. udgiftskrævende forslag og også forsøge at nedbringe statsgælden.

Derfor er det jo ikke uinteressant, at hr. Thor Pedersen her i dag siger: Ja, Venstre vil måske, måske ikke fjerne fradragsretten for faglige kontingenter. Men hvis man i øvrigt vil det, skal man kompensere dem, der bliver ramt af, at man fjerner fradragsretten.

Så er det bare, jeg spørger: Giver det så en forenkling, hvis man skal til at kompensere og skrue en sådan mekanisme sammen? Bliver det lettere for skatteyderne at overse, hvad det egentlig er, de har at gøre med? Bliver det ikke i stedet for til mere bureaukrati og mere administrativt bøv, at man skal skrue sådanne kompensationsordninger sammen for en målrettet gruppe? Og betyder det i virkeligheden ikke først og fremmest, at man kommer til at blokere for den sunde fornuft og et gammelt Venstreforslag om at afskaffe fradragsretten for faglige kontingenter?

(Kort bemærkning).

Margot Torp (S):

Skatter og afgifter bruges til at finansiere de offentlige udgifter. Skatter og afgifter bruges også til at sikre, at vi hele tiden har et passende omløb af penge i vores samfund. Det har vi med meget stort held benyttet i denne her regeringsperiode til at pumpe mange penge ud på et tidspunkt, hvor der var brug for at sparke tingene i gang, og også til at samle trådene op, da der var brug for at stramme til.